

Revolution, Holokost'un Doğası Hakkındaki Soruya Cevap Veriyor

03.06.2021 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: İnsanlık tarihinin büyük trajedilerinden biri olan Holokost üzerine, 31 Ekim 2010 yılında, revcom.us'de yayınlanan makalenin Türkçe çevirisini, öneminden dolayı okuyucularımızla paylaşıyoruz.

Revolution bir okuyucudan şu mektubu aldı:

İsrail hakkındaki özel sayınızın çok iyi olduğunu düşünüyorum. Günümüze kadarki süreçte Siyonizm'in ve İsrail'in gelişme aşamalarının emperyalist güçlerin yaşadıkları olaylarla bağlantısını açığa çıkarma biçiminizden pek çok şey öğrendim. Fakat düşünüyorum ki Holokost gerçekten karmaşık bir fenomen ve makalenizde bahsettiğinizden daha uzun bir açıklama gerektiriyor. Cevap verebilir misiniz?

Editörlerin Cevabı:

Bu soru çok önemli ve daha fazla tartışmayı hak ediyor ve gerektiriyor. Holokost'un oluş sebebi ve bu korkunç suçun Siyonizm ile ilişkisi hakkındaki tartışma İsrail hakkındaki özel yayınınızın önemli bir parçasıydı. Okuyucunun da belirttiği gibi, bütün bunlar Siyonizmi dünyada kuvvetli bir güç haline getiren, Avrupa'daki kompleks pek çok gelişmenin -ki Holokost'unda burada çok önemli bir payı vardır- bir parçasıdır.

Revolution özel yayını, ve özellikle de "Aydınlanmanın Kalesi mi? Yoksa Emperyalizmin Uygulayıcısı mı? İSRAİL DOSYASI" makalesi ve daha kısa olan "Question: Does the Holocaust Justify the Dispossession of the Palestinian People?" [Soru: Holokost Filistinlilerin Sürülmesini Haklı Çıkarabilir mi?] makalesi Holokost'un emperyalizmin bir suçu olduğunu açığa çıkarıyor. Holokost korkunç bir insanlık suçudur. İsrail hakkında özel sayının da belirttiklerinin üzerine

burada bu konunun üzerinde daha uzun duracağız, bu sadece insanlığın şeytani bir kötülüğe yatkinliğinin dışavurumu olarak “anlaşılabilecek” bir açıklanamaz suç ya da ebedi ve insan doğasına mahsus bir antisemitizm değildi. Holokost, karmaşık bir şekilde kapitalizm-emperyalizm sisteminin bir ürünüydü. Özel yayın, Filistin’de yapılan etnik temizliği ve Siyonist İsrail devletinin kuruluşunu Holokost’a dayandırarak savunmanın tamamen adaletsiz, ahlak dışı ve temelsiz olduğunu açıklamaktadır.

Şöyle yazmıştık: “Tartışmaya yer bırakmayacak şekilde söylememize izin verin: Holokost açıkça modern tarihin en büyük suçlarından biriydi. Fakat çok temel bir ahlak seviyesiyle bakarsak, nasıl bir insan topluluğuna (Yahudilere) karşı başka bir devlet (Almanya) tarafından işlenmiş bir suç, bu suç ne kadar kötü olursa olsun, üçüncü bir grubun (Filistinliler) evlerinden edilmesini, sürülmesini, sürekli olarak aşağılanmalarını ve ezilmelerini, kendi kaderini tayin etmelerinin engellenmesini haklı kılabilir? Kılmaz ve kılamaz.”

Ancak bütün bunlar daha detaylı ve konuyu farklı boyutlarıyla ele alan bir inceleme gerektiriyor.

Okuyucunun bu sorusuna cevap verirken, Holokost’un bütün sebeplerinin genel bir analizine girişmeyeceğiz. Ancak bu büyük suçun altında yatan bazı kritik önem taşıyan politik, ekonomik, sosyal ve evet, dini konuları inceleyeceğiz. Bu süreç boyunca da İsrail’in varlığının Holokost üzerinden savunulabileceği şeklindeki iddiaları daha da çürütüp teşhir edeceğiz.

Holokost’un altında yatan sebepleri tartışırken İsrail üzerine olan *Revolution* özel sayısı Nazi Almanyası ve Sovyetler Birliği arasındaki devasa ve kanlı çatışmanın ve Yahudi toplumunun bununla ilişkili tavrının üzerine yoğunlaşmıştır.[i] “Nazi rejimi Yahudiliği ve komünizmi tek potada eritmişti; yani Naziler bu ikisini bir büyük düşman olarak formüle etmişlerdi: Yahudi-Bolşevik komplo teorisi. Naziler kurtuluş temelli komünist projeyi -antisemitizmin ortadan kaldırılması da dahil- kesinlikle tolerans gösterilemeyecek bir kötülük olarak görmüşlerdi. Bu projenin içinde yer alan Yahudiler bu Nazi nefretini daha da körükledi. Nazi güçleri Sovyetler Birliğini işgal ettikçe Nazileri destekleyen karşıdevrimci Sovyet vatandaşları, Yahudilere yapılan toplu katliamlarda ve komünistlerin katledilmesinde de zevkle yardım edenlerle aynı kişilerdi.”

[ii]

Bu Nazilerin “son çözümünün” -yani Avrupa’daki Yahudi insanların neredeyse tamamını Çingenerler olarak da tanımlanan Roman toplumu, gey insanlar ve diğerleri ile birlikte katletme girişimlerinin-altında yatan sebeplerin en önemlilerinden biriydi. Ancak Holokost’un altında kısa ve uzun vadeli başka sebepler- de mevcuttur. Özellikle de Avrupa’yı yöneten sınıfların ve yönetici düzende Hristiyanlığın nüfuzlu gücünden kaynaklı yüzyıllarca teşvik edilen Yahudi korkusu ve nefreti. Ve Hitler’in içinde absürt fakat kurucu bir rol üstlenen “ırk saflığı” nosyonunu taşıyan fanatik milliyetçiliği. Hitler’in Sovyetler Birliğine karşı savaşı ve antisemitizmi arasındaki bağlantılar bile çok katmanlı ve karmaşıktır.

“Nihai Çözümün” Arkasındaki Anlık Durum

Nazilerin Avrupa Yahudilerini toplu biçimde katletmek için yaptıkları planlar 1942 Ocak ayında Berlin açıklarında Wannsee bölgesinde düzenlenen aynı isimli konferansta dehşet verici seviyede detaylı bir şekilde yürürlüğe konmuştur. Konferansın gündemi, Nazilerin açıkça “Yahudi sorunun nihai çözümü” dedikleri şeydi.

Konferans Nazi liderliğinin bakış açısından Alman işgali altındaki topraklardaki Yahudilerin “temizliğinin” nasıl yapılacağı sorununu tartışmıştır. Yahudilerin bu şekilde etnik temizlenmesi Nazi programının bir süredir parçasıydı, ancak bazı gelişmeler ve ortaya çıkan koşullar - Almanya’nın 2. Dünya Savaşı sırasında yaşadığı sıkıntılar da dahil- Wansee Konferansı’nda Yahudilere karşı daha aşırı yöntemlerin kabulüne yol açacak bir durumu ortaya çıkardı.

Savaşa kadarki süreçte ve savaşın erken safhalarında Naziler Yahudilerin Avrupa’dan zorla toplu göç ettirilmesi olasılığını tartıştılar, buna Avrupa emperyalizminin egemenlik kurduğu Madagaskar gibi Afrika ülkelerine zorla göç ettirmeler de dahildi.[iii]

Ancak Naziler Yahudilerin Almanya ve Alman işgali altındaki bölgelerden zorunlu göçü birkaç sebepten ötürü gerçekleştiremedi. Bu sebeplerden biri “Müttefik Devletlerin” sürgün edilen Yahudileri kendi topraklarına kabul etmeyi reddetmeleriydi.[iv] Başka bir sebep ise Almanların Yahudi zorunlu göçünde kullanmayı umdukları geçiş yollarının üzerindeki halen süren İngiliz donanması egemenliğiydi.

Daha sonra Naziler zorla çalıştırılmaktan ölmeleri amacıyla eli ayağı tutan çok sayıda Yahudi'yi Doğu Cephesindeki toplama kamplarına göndermeyi ummuşlardı. Ancak Wannsee Konferansından kısa zaman önce Almanlar Sovyetler Birliği karşısındaki savaşta önemli askeri kayıplar vermeye başlamışlardı ve yaptıkları analizler sonucunda bu planın gerektirdiği boyutta bir zorunlu çalıştırma planına ayıracak kaynakları ya da uygunlukları olmadığına kanaat getirdiler.

Wannsee'de ölüm kampları şeklindeki "son çözümün" kabulünün altında yatan başka doğrudan sebepler de vardı. Bunlardan biri Doğu Avrupa bölgesinde Alman işgali altındaki topraklarda ciddi yiyecek ve barınak kıtlığıydı. Yerel Nazi memurları ve bölgesel faşist müttefikleri bu kıtlığın Yahudilerin evlerine ve mallarına el konularak çözülmesini talep ettiler.

Bütün bu faktörler Avrupa'da 6 milyon civarı Yahudi'nin katledilmesi olacak korkunç suçun işleneceği zemini hazırladı. Hitler öncülüğündeki Naziler 1933'te yönetimi ele geçirdikleri andan itibaren Yahudilere karşı acımasız saldırılar düzenlediler veya desteklediler (Dachau toplama kampının inşası da buna dahildir). 1942 yılından önce pek çok Yahudi katledilmişti ve Nazi resmi makamları Yahudi soykırımının gereğini vurgulayan açıklamalar yapmışlardı. Wannsee, olayları bu durumun yanında bile aşırı olacak bir seviyeye taşıdı. Naziler kontrol ettikleri bölgelerdeki Yahudilerin en net ve etkili şekilde katledilmesini sağlayacak planları detaylı ve eksiksiz olarak kabul edip yürürlüğe koydular: Nazi kontrolü altındaki bölgelerde kalan Yahudilerin *ölüm kamplarına* gönderilmesi.[v]

Derin Bir Antisemitizm Kuyusundan Su Çekmek

"Nihai çözümü" ortaya çıkaran direkt gündemin ötesinde Nazilerin acımasız antisemitizminin tarihsel arka planını iç içe geçmiş politik, ekonomik ve ideolojik faktörler oluşturmuştur.

Derinlemesine etkili bir faktör bin yıldan fazla bir süredir Avrupa'nın her tarafına bir virüs gibi yayılmış olan acımasız antisemitizmdi. Roma imparatoru Konstantin'in Hristiyanlığı devlet dini olarak kabul ettiği zamandan beri Hristiyanlık Avrupa'nın sömürücü sınıflarının politik, ekonomik ve ideolojik egemenliğine sıkıca entegre edilmişti. Katolik Kilisesi, feodal Avrupa'da devletlerin yönetim şekillerinin çok güçlü bir parçasıydı.

Yahudiler, diğler Hristiyan olmayanlar gibi, yabancıları -dışlanmışlardı ve düzenli aralıklarla zulme uğruyorlardı. Bu yaklaşımın bir savunması Yahudilerin çoğunluğunun İsa'yı kabul etmeyi reddetmeleri ve Hristiyan mitine, anlatısına ve teolojisine göre Romalı yöneticilerin İsa'yı çarmıha germesini kabul ederek bir "tanrıyı öldürmeleri"di"!

İspanyol Engizisyonu 1500'lü yıllarda Yahudileri kazıklara bağlayıp yakmaya ve basınçlı su ile işkence etmeye başladı. Hristiyanlığa "dönmeyi" reddeden Yahudiler öldürölüyor ya da ölkeden sürölüyorlardı.

Kapitalizmin ve Aydınlanmanın Yükselişinin Yahudiler Üzerindeki Etkisi...

Avrupa'da burjuvazinin ve kapitalizmin yükselişine Aydınlanmacılık -ideolojik ve politik bir akım- da eşlik etti. Toplumun ekonomik temelinde ve üstyapıda (kanunlar, gelenekler ve insanların düşünüş biçimleri) da bu değışimler bir deprem etkisi yarattı. Bu değışimler Yahudilerin statüsünde ciddi ve çelişkili etkilere sebep oldu.

Fransız Devriminin ideologları hakkında, ancak Aydınlanmacılık dönemlerindeki burjuva-demokratik devriminin geneline uygulanabilecek şekilde, Frederick Engels şunları kaleme aldı:

"Fransa'da insanların akıllarını gelmekte olan devrime açmakla uğraşan büyük insanlar kendileri son derece devrimci bir şekilde hareket etmiş oldular. Hiçbir tür dış otoriteyi tanımadılar. Din, doğa algısı, toplum, politik sistemler -her şey amansız bir eleştiriye tabi tutuldu: her şey aklın muhakemesi karşısında varlığının gerekliliğini kanıtlamak ya da yok olmak zorundaydı. Her şeyin tek ölçütü mantığın idrakı haline geldi. Hegel'in dediğı gibi, dünyanın kafasının üzerinde durmaya başladığı andı, ilk olarak insan akli ve bu aklın düşünceler vasıtasıyla ulaştığı ilkelerin bütün insan hareketlerinin ve toplumlarının temeli olma iddiası bakımından, ancak sonrasında daha geniş anlamda bu ilkelere tezat oluşturan gerçeklerin açıkça baş aşağı çevrilmesi bakımından da. Tüm eski toplum ve devlet şekilleri, tüm eski geleneksel nosyon irrasyonel olarak görülüp eski eşya odasına fırlatılmıştı; dünya şimdiye kadar sadece önyargılar tarafından yönetilmeye göz yummuştu; geçmişte kalan her şey sadece acımayı ve küçümsemeyi hakkediordu. Günün ışığı, mantığın alemi, ilk kez şimdi ortaya çıkmıştı; bundan böyle batıl inançlar, adaletsizlik, ayrıcalık ve sömürücölük sonsuz doğru, sonsuz adalet, doğaya dayanan eşitlik ve vazgeçilemez insan hakları tarafından yerlerinden

edilmişti.

Bugün biliyoruz ki bu mantık alemi burjuvazinin idealize edilen aleminden fazlası değildi; sonsuz adalet varlığını burjuva adaletinde bulmuştu; eşitlik kendini burjuva kanunları önündeki eşitliğe indirgemişti; burjuva mülkü insanın en temel haklarından biri ilan edilmişti; ve mantık devleti, Rousseau'nun toplum sözleşmesi, varoluşa bir burjuva-demokratik cumhuriyet olarak geçmişti ve sadece böyle geçebilirdi. 18. yüzyılın büyük düşünürleri, kendi devirlerinin dayattığı sınırları aşmakta öncüllerinin ötesine geçememişlerdi." (*Ütopyadan Bilime Sosyalizmin Gelişimi*)

Dini, doğa algısını, toplumu ve politik sistemleri "en acımasız eleştiriye" tabi tutmanın bir parçası olarak, Yahudilere karşı anlamsız nefret ve korku, Yahudilerin ekonomik, politik ve entelektüel hayattan dışlanması ve başka tür önyargılar, zulümler ve sömürü saldırıya uğradı. Fransız monarşisini ve aristokrasisini alt eden burjuva-demokratik devrim Yahudilere tam politik haklar bahşetti. 1776'da İngiltere'ye karşı yapılan ABD devrimi de din devlet ayrımını kurumsallaştırdı.

Antisemitizme karşıtlık köleliğin kaldırılmasını ve kadınlara eşitlik verilmesini sağlayan hareketler gibi başka hareketlerle birlikte arttı. Bütün bunlar kapitalizm öncesi güçler ve kurumlar ve burjuvazinin farklı bölümleri ve akımları tarafından sertçe mücadeleye tabi tutuldu.

Bu sosyal kargaşanın ve entelektüel mayalanmanın içinde Yahudi toplumuna karşı yüzyıllarca süren sömürünün ve dışlamanın unsurlarının azalması söz konusuydu ve Yahudiler o zamanın bütün ekonomik, sosyal, felsefi ve politik hareketlerinin içinde aktif olarak yer aldılar. Yahudi filozof Spinoza İncil ve Tevrat'ın (temelinde Yahudilik tarafından kabul edilen İncil'in içindeki ilk 5 kitap) kendi içlerinde çeliştikleri bölümleri tanımladı ve yaptığı başka mantıksal araştırmalarla İncil'in her şeyi bilen, her şeyden kudretli, insanların hayatlarıyla aktif biçimde ilgilenen bir tanrının hatasız kelamı olamayacağını açığa çıkardı. Bundan ötürü Spinoza Yahudi dini otoriteleri tarafından afroz edildi ve Protestan ve Katolik kiliseleri yazılarını sansürledi, yaktı ve yasakladı.

Kapitalist sistem yeni öğütücü sömürü ve acımasız baskı formlarını varoluşa geçirdi. Feodal yönetimin altında şehir dışı tarlalarda acı çektirilen pek çok insan şimdi toprakla bağlarından acımasızca ve zor kullanarak "kurtarılarak" Avrupa şehirlerinin gecekondu mahallelerine ve ter

atölyelerine sürüldüler veya çekildiler. Bu şekilde, yeni bir ezilen sınıf -proletarya- ortaya çıktı, hiçbir şeye sahip olmayan ancak modern, yüksek seviyede sosyalleşmiş üretimin işlemlerini sağlayan uluslararası bir sınıf. Bazı şekillerde, kapitalizm öncesi Doğu Avrupa toplumlarında Yahudilerin ekonomik ve politik yaşamın büyük çoğunluğundan dışlanmaları kapitalizmin yükselişiyle yeni ekonomik ve sosyal hayat alanlarına girişlerini kolaylaştırdı. Doğu Avrupa'nın pek çok kısmında (dünyadaki Yahudilerin çok büyük bir kısmının yaşadığı bölgelerde) ekonomik ve sosyal statü tarihsel olarak toprak sahipliği ya da toprağın soylular tarafından bahşedilmesi ile ölçülürdü. Yüzyırlarca yıl boyunca bu tarım toplumlarında kanunsal ve toplumsal yasaklar, zulümler ve pogromlar (Yahudilere karşı çete şiddeti) Yahudi toplumunun tarımla uğraşmasını engelledi veya ciddi derecede sınırlandırdı. Yahudiler bu sebeple zanaatkarlık ve başka yetenekler kazanacakları şehirlerde yoğunlaştılar.

Orduya katılmak ve kamu hizmeti gibi alanlara erişimleri yasak olduğundan pek çok Yahudi doktorluk, finans ve avukatlık gibi iş alanlarına yöneldiler. Bu meslekler kapitalizmin yükselişi ve feodalizmin çöküşü ile sosyal statü ve prestij bakımından yükselişe geçti. Yahudilerde (en azından erkekler arasında) bulunmuş olan teolojik çalışma ve tartışmalara dayanan okuryazarlık geleneği yeni entelektüel ve bilimsel sorgulama alanlarına katılmakta bir avantaj sağladı.

Sonuç olarak Yahudi toplumu zamanın radikal ve devrimci hareketlerinin içinde orantısız şekilde temsil edildiler, bu hareketlerden biri de bütün sömürü ve baskının sona erdirilmesi için mücadele eden komünist hareket idi.

...ve Süregelen Önyargı ve Zulümler

Bütün bunlar yoğun ve çılgınca çelişkiliydi. Engels'in özetlediği üzere, burjuva-demokratik devrimlerin ve ideolojilerinin kutsallaştırdığı *resmi* eşitlik, aslında toplumun temel ilişkisinin görece azınlığın çoğunluğa uyguladığı sömürü ve baskı olduğu ve tüm toplumun ve insan ilişkilerinin kapitalistlerin kendi gelirlerini/sermayelerini arttırma gayretleri tarafından tahakküm altına alındığı bir sistemin içine inşa edilen bariz eşitsizliklerin üstünü örtmekteydi.

Ancak resmi eşitlik sözünün tutulması dahi tartışma konusuydu ve dengesizdi. Kapitalizmin yükselişi eşitlik ideolojisini vurguladı. Bundan önceki baskıcı toplumlarda insanların hayattaki yerleri sosyal sınıf, din, ya da doğdukları cinsiyet tarafından belirlenmekteydi ve bu kanun alemi

ve insanların düşünüş biçimleri tarafından desteklenmekteydi. Bu fikirler (ve kanunlar) toplumun kapitalist yeniden düzenlenmesinin önünde bir engel teşkil ediyordu. Resmi eşitlik bağlamında eski gelenekler, kanunlar ve önyargılar eleştiriye tutuldu ve farklı şekillerde bertaraf edildi.

Bütün bunlar eşitlik adına farklı hareketlerin yükselişine sebep oldu. Ancak burjuvazi gücü eline geçince resmi eşitlik taleplerini dahi sınırlandırmayı veya reddetmeyi çoğunlukla kendi menfaatleri ile uyumlu buldu, örneğin kadın meselesinde.

Hristiyanlık da egemen sınıfın güçlü kesimleri için kendi egemenliklerini meşrulaştırma ve sürdürme (ve dayatma) yolunda temel bir faktör olmaya devam etti. Katolik Kilisesi'ne karşı çıkan Protestan ayaklanmasının liderleri -kralların, soyluların ve kilise hiyerarşisininin mutlak egemenliği karşısında yükselen burjuvazinin bakış açısını ifade ederek- Papa'nın hakimiyetine meydan okudular. Aynı zamanda, Protestan ayaklanmasının lideri Martin Luther, Yahudilerin "aşağılık, fuhuşçu insanlar" olduklarını yazdı. Luther Yahudi sinagoglarının ve okullarının yakılması, Yahudi kitaplarının yok edilmesi, hahamların vaaz vermesinin yasaklanması, evlerinin yağmalanması, mal mülk ve paralarının ellerinden alınması gerektiğini iddia etti. Luther, Yahudilerden şöyle bahsetti "Bizler onları katletmeyerek hata ettik." (Luther, *On the Jews and Their Lies*, 1543)

Kısaca, kapitalizmin yükselişiyile bağlantılı olarak toplumun ekonomik temelinde gerçekleşen derinlemesine değişiklikler hukuk, kültür ve düşünce alanlarında da bunlarla yakından bağlantılı değişikliklere yol açtı. Yahudiler ticarete ve kültürel yaşamda daha geniş çapta kabul gördü. Ancak aynı zamanda, güçlü karşıt hareketler patlak verdi. Pek çok açıdan burjuva devrimleri feodal geleneklerden ve önyargılardan -sosyal düzeni ve kendi sınıflarının egemenliğini korumakta kullanışlı buldukları ve gerekli olan geleneklerden, kurumlardan ve önyargılardan-kopmayı başaramadı ve kopmadı da[vi]. Doğu ve Güney Avrupa'da feodal ekonomik ve sosyal ilişkilerin toplumun içine güçlü biçimde işlemiş olarak kaldığı gerçeği de durumu daha da karmaşıktırdı. Avrupa'da kapitalizmin yükselişiyile Yahudiler hem topluma tahmin edilemeyecek derecede geniş şekillerde katıldılar, hem de egemen sınıfların direkt veya dolaylı yoldan teşvik ettiği belirli aralıklarla tekrarlayan pogromların mağdurları oldular.

Emperyalizm, I. Dünya Savaşı ve Hitler'in Yükselişi

Yahudilerin önüne çıkan fırsatlar ile Yahudilerin yeni statülerine karşı çıkan ayaklanmalar ve saldırılar gerilimli bir çelişki oluşturdu. Emperyalizmin 1800'lü yılların sonlarına doğru yükselişiyle ve hala yarı feodal durumdaki Doğu Avrupa'ya kapitalizmin yayılmasıyla bu karmaşık denklemin *iki tarafı da* daha yoğunlaştı.

Avrupa'da kapitalizmin ortaya çıkışının getirdiği deprem etkisindeki değişimler, Yahudilere karşı geleneksel teokratik temelli korkuyu ve nefreti gevşetti ve bunlara meydan okudu, ancak tamamen kökünden sökmeye yaklaşmadı. 1800'lerde ve 1900'lü yılların başlarında Avrupa'nın sosyal ve politik durumunda büyük değişiklikler olduysa da, Avrupa toplumunda nüfuzlu güçler -Hristiyan kurumların bazı parçaları ve feodal ve diğer gerici güçler- bu değişikliklere karşı ayaklandı ve bu ayaklanmaların bir parçası olarak Yahudileri hedef aldı.

Toplumun farklı kesimleri antisemitik şiddet kasılmalarında kullanıldı. Hayatlarını değiştiren güçlerin bilimsel bir anlayışına sahip olmaları engellenen köylülerin ümitsizlikleri egemen sınıfların aksine Yahudileri hedefleyecek şekilde kanalize edildi. Almanya gibi en kozmopolit ülkelerde bile antisemitik demagoji kendi sosyal ve ekonomik pozisyonları sebebiyle kapitalist toplumun ana etkenlerini görememeye meyilli küçük iş sahiplerinin ve esnafın arasındaki bazı gruplarda etkili oldu.

Bazı zamanlarda Yahudilerin elde ettiği statü egemen sınıfların içinde politik parlama noktaları oldu. Fransa'yı 1890'lı yılların sonlarından 1900'lü yılların başlarına kadar ikiye bölen Dreyfus Davası Fransız ordusunda yer alan bir Yahudi subayın sahte, uydurma sebeplerle vatana ihanetten suçlanmasını içeriyordu. Bu, Fransız ordusunun ve kilisesinin içindeki gerici kısımlar tarafından Fransız devrimi ile azaltılan etkilerini geri kazanmak için yapılan bir hamleydi. Fransa'daki etkili entelektüel Emile Zola gibi radikal burjuva-demokratik güçler Dreyfus adına harekete geçtiler ve Dreyfus temize çıkarıldı. Fransız burjuvazisinin bazı kısımları için Dreyfus Davası bir meydan okuma ve feodal nüfuzun artıklarına ve kendi gördükleri şekliyle "gerçek eşitliğin" yükselişinin önündeki engellere bir darbe indirme fırsatıydı.

Kapitalizmin "büyü ya da yok ol" şeklindeki affedilemez talebi, koloni egemenliği üzerine farklı emperyalist güçler arasındaki çatışmalar da dahil, 1914-1918 yılları arasında I. Dünya Savaşı ile

patlak verdi. İsrail üzerine *Revolution* özel sayısının tanımladığı üzere: “Bir tarafta İngiltere, Fransa, ABD ve Rusya vardı. Diğer tarafta ise Almanya, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ve Osmanlı (Türk) İmparatorluğu vardı. Hiçbir taraf yağmanın daha büyük payından daha yüce bir sebep için savaş vermiyordu. Hangi emperyalist güçlerin genişlerken hangilerinin ezileceğini belirlemek için rekabet eden emperyalistlerin orduları birbirlerini ve sivilleri katlederken 16 milyon insan hayatlarını kaybetti. Bu savaş süresince imparatorluklar yıkıldı -en önemlisi devasa Rus imparatorluğu, burada sosyalist bir devrim mücadelesini kazandı. Dünyanın başka bölgelerinde eski düzen çöktü ancak galip gelen emperyalistler hemen yeni egemenlik şekilleri geliştirme yarışına giriştiler.”

1. Dünya Savaşı'nın korkunçluğu ve çektirdiği acılar, 1917 yılında dünyanın ilk sosyalist devrimi ile birlikte var olan düzenin kalıcılığını hem realitede hem de insanların düşünüş biçimlerinde derinden sorgulattı. Bu her yerde olduğu kadar Almanya'da da yaşandı. I. Dünya Savaşı'nın sonundan ikincisinin başına kadar geçen 20 yılda Almanya hem bir sosyalist devrim denemesine (Alman sınıfı tarafından devlet içerisindeki reformist “sosyalistlerin” inanılmaz yardımları sayesinde mağlubiyete uğratılan) ve sonrasında da Hitler'in faşist (aşırı, aleni ve şiddetli bir biçimde baskıcı) Alman emperyalizmi programının yükselişine şahit oldu.
2. Dünya Savaşı sonrasında Almanya'sı Yahudilere geleneklerden önemli bir kopuş teşkil edecek şekilde yeni ekonomik, politik ve kültürel hayat olanakları sundu. 1920'lerde Yahudiler Almanya'da kapitalist Avrupa'nın diğer bölgelerinde olduğu gibi kabul gördü ve asimile oldu. Aynı zamanda ve bir parça Yahudilerin bu statü değişikliğine reaksiyon verecek şekilde Almanya antisemitik nefretin bir yuvası oldu. Bu nefret, savaş sonrası Almanya'daki bu değişiklikleri vatan hainliği ve Almanya'nın emperyalist dünya düzeninin tepe noktasına yükselişine zıt (kabul edilemez engeller) olarak gören egemen sınıfın güçlü kısımlarınca hissedildi ve yaygınlaştırıldı.

Bu gerici güçler kültürün içine derinden sızmış anlamsız Yahudi korkusunun ve nefretinin tellerini çalmaya devam ettiler. Alman Yahudileri -tıpkı Fransa'daki Dreyfus Davası zamanında olduğu gibi- Alman toplumunun içinde çatışmaların ortak noktası haline geldi. Ancak bu sefer çok kötü sonuçlarla.

Hitler'in Antisemitizmi ve Holokost

İsrail üzerine özel sayının kısaca değindiği üzere, Alman egemen sınıfları Alman emperyalizminin büyük bir krize girdiği zamanda Hitler ve onun tüm boyutlarıyla faşist programına yöneldi. Holokost'un sebeplerinin köklerinin Avrupa kültür ve politikasına dayandırma vurgusu Hitler'in azılı antisemitizminin ve Holokost'un sadece geleneksel Yahudi nefreti ve korkusunun bir uzantısı olduğu fikrini ortaya atmaya anlamına gelmemektedir.

Alman toplumunu yeniden bir araya getirmek amacıyla Hitler Yahudilere karşı olan önyargıyı ve uzun süredir var olan Yahudileri günah keçisi ilan etme yaklaşımını derinlemesine kullandı. Ancak Holokost'a giden -Alman emperyalizminin yüzleştiği durum ve Hitler'in ideolojisine dayanan- bir araya gelen başka faktörler de vardı.

Almanya I. Dünya Savaşı'nı kaybeden tarafta yer almıştı ve Avrupa, Amerika ve Japon emperyalizmi tarafından Afrika, Asya ve Latin Amerika'nın uluslararası paylaşımında dışarıda bırakılmıştı. I. Dünya Savaşı'nı takip eden senelerde de askeri ve ekonomik anlamda harap edilmişti.

Pek çok Alman 10 milyon kadar insanın ölümüne sebep olan korkunç emperyalist savaşın ve buna sebep olan sistemin gitmesi gerektiği sonucuna varmıştı. Sovyetler Birliği haline gelmiş olan Bolşevik devrimi modeline büyük bir çekim vardı. Özellikle de egemen sınıfın baskın kısımları gibi başkaları ise tam tersi sonuçlara varmıştı: "Bu savaşın kaybedilmesi sadece daha aşırı bir milliyetçilik ve mitlerle dolu, gerici bir Alman kimliğine dönüş ile üstesinden gelinebilecek bir zayıflığın sonucuydu."

Bütün bu çelişkiler 1929 Büyük Bunalımı ile ciddi derecede keskinleşti. I. Dünya Savaşı sonrasında Alman ekonomisi çok dinamik bir gelişme yaşamıştı ve politik olarak savaş sonrası Weimar Cumhuriyeti görece toleransın olduğu bir dönemdi (yeniden söylemek gerekirse sosyalist devrim girişiminin kanlı bastırılmasına dayanarak). Weimar döneminde, Alman milletinin isteklerinin egemen sınıftaki "zayıf" güçler tarafından "ihanete" uğraması olarak gördükleri durumdan ötürü öfkeyle dolup taşan gerici faşist güçler Hitler'in ortaya çıktığı temeli oluşturdu. Hitler'in programı ortaya çıktığında dahi, Hitler ve bu program Alman egemen sınıfı tarafından bir şekilde askıda tutulmaktaydı.

Ancak 1930'larda kapitalist dünyanın tamamını yıkmakta olan ciddi bunalım ile Alman egemen sınıfı içerisindeki güç dengesi Hitler ve onun faşist programına kaydı. Hitler'in, Almanya kapitalinin gelişimini engelleyecek şekilde İngiltere ve Fransa gibi rakipler tarafından kolonyal süper sömürsünün dışına itilmiş durumunu sona erdirmekteki kararlılığını paylaşmaya başlamışlardı. Hitler'de kitlelerin bazı kısımlarının çaresizliğini ve öfkesini yakıcı bir milliyetçiliğe dönüştürebilecek popülist bir demagog buldular.

Hitler'in yönetimi ele geçirmesini hemen takip eden bir sonuç Almanya'nın geniş çaplı komünist hareketinin acımasızca ve şiddetlice ezilmesi oldu. Almanya'da 1. Dünya Savaşı sonrasında devrimin yenilmesi sonrasında komünistler yeniden Alman işçi sınıfının özellikle fakir kesimleri arasında büyük bir etkiye sahip olmayı başarmışlardı ve Hitler intikam ile komünistlerin peşine düştü. Alman teolog Martin Niemöller'in meşhur sözleriyle "Önce komünistler için geldiler..." [vii]

Hitler'in Deli "Ari İrk" Teorisi

Hitler'in ideolojisinin ve gündeminin önemli bir boyutu Öjenik (Eugenics) sahte bilimini (pseudoscience) ve absürt "ari ırk" teorilerini kabul edip bunları aşırı seviyelere çıkarmaktı. Bu teoriler ne kadar absürt olsa da, tüm devletin statüsünün ve birlikteliğinin soru işaretleri uyandırdığı bir zamanda kendi devletlerinin üstünlüğünü ve milliyetçi şovenizmi ortaya çıkaran ve sözde "rasyonalize eden" bir mitolojiye kaymakta olan Almanlar arasında yer edinebildi. Sonuçta bu teoriler Nazi devletinin ideolojisi olarak kabul edildi, ki bu yıkıcı sonuçlar doğuracaktı.

Öjenik, gerçekten fiziksel veya zihinsel sıkıntılara (ki bu gerçek tıbbi ve zihinsel engelli insanların yanı sıra eşcinsellik ve fakirlik gibi kategoriler de içermekteydi) sahip olan ya da oldukları hissedilen bireylerin zorla kısırlaştırılması ile insanlığın geliştirilebileceğini iddia etmekteydi. Bu teoriler dünyanın geri kalanında da büyük bir etkiye sahip oldu, Hitler'in yükselişine kadarki süreçte ABD de buna dahil. ABD'de zorla kısırlaştırma amaçlı daha az aşırı kanunlar ve ilkeler ortaya çıkmaktaydı, örneğin ABD'nin bazı bölgelerindeki suçluların kısırlaştırılması. Öjenik teorisi, ABD'nin büyük kısımlarında -özellikle de Güney ABD'de- Siyahi insanların ve diğerlerinin kısırlaştırılmasını zorunlu hale getirecek kanunların ve ilkelerin kabul edilmesinin arkasında bir güç olarak geleneksel ırkçılık ile birleşti.

Hitler'e göre, Alman toplumunda zayıflık olarak gördüğü şeyin büyük çoğunluğu sadece Alman kültürünün değil, Ari gen havuzunun da "dejenere" insanlar (engelliler, eşcinseller, alkolik insanlar gibi) tarafından "seyreltilmesi" ve bunun yanı sıra gen havuzunun Ari olmayanlar tarafından -özellikle Yahudiler- da "seyreltilmesi" idi. Öjenik teoriler, diğer bilimselliğe dayanmayan antropoloji ve başka alanlardaki ekoller, Hitler'in kendi "Ari İrk" teorilisini geliştirdiği çerçevenin bir kısmını oluşturdu.[viii]

Yinelemek gerekirse, Nazi güç hiyerarşisinin ve Alman egemen sınıfının öncü üyelerinin bu delice teorilere hangi seviyede inandıklarından (ki bazıları kesinlikle inandı) bağımsız olarak bu teoriler kendileri "hayata geçtiler". Alman toplumunun önemli bir kısmı yüzyıllarca süren Hristiyan antisemitizminden beslenen ve aynı zamanda bunları doğuran bu zehirli mitolojinin arkasında mobilize oldu.

Hitler Alman emperyalizmi için "biçilmiş kaftan" değildi. Nükleer silahlar üzerine çalışmakta olan Alman bilim insanları, Yahudi fizikçiler ve diğer bilim insanlarının dışlanması ve aynı zamanda Einstein gibi Yahudi bilim insanlarının çalışmalarının kabul edilmemesi şeklindeki ideolojik dikteler tarafından ciddi derecede engellenmişlerdi.[ix] Hitler'in Yahudi soykırımı yapma konusundaki kararlılığı da Alman egemen sınıfı içerisinde onun tüm programı konusunda gerçek ayrışmalara sebep olmuştu[x]. Ancak Hitler'in ari ırk ideolojisi, aşırı agresif askeri ilkeleri ve acımasızca baskıcı içişleri gündemi -soykırımcı antisemitizm içeriği de- Alman hakim sınıfı tarafından "biçilmiş kaftan" olarak olmasa bile en azından kendilerini buldukları durumun kendi algılarınca en iyi çözümü olarak kabul edilmişti.

Hitler'in "Yahudi Bolşevizmi" Takıntısı

Almanya'daki Yahudiler sadece var olmaları ile Hitler'in Ari ırk mitolojisi ile birbirine tutturulmuş sıkı bir Alman ulusu programına meydan okumaktaydılar. Bu teoriler Alman yayılcılığı, diğer ülkeler üzerinde egemenlik kurma güdüsü ve kendilerince "aşağı ırkları" sürme ya da ezme denemelerine derinlemesine yanlış bir "savunma" sunuyorlardı. Hitler'in ari ırk deliliği ülke içindeki muhalefeti ezecek ve aşırı-agresif emperyalist maceralara atılacak bir hareket için çekirdek bir ideoloji sundu.

Bütün bunlara entegre olmuş bir başka şey de Yahudilerin II. Dünya Savaşı Avrupa'sında komünist devrim ve sosyalist Sovyetler Birliği ile olan ilişkileriydi. Bu ilişki; politik boyutu da içermekle beraber sadece buna indirgenemeyecek şekilde, farklı, karmaşık ve çelişkili parçalara sahipti. Hitler'e göre, Alman emperyalizminin isteklerine karşı Yahudiler ve komünist devrim tarafından gelen tehditler iç içe entegreydi.

Genel olarak Hitler'in Yahudileri ve komünizmi tek potada eritmesi realitenin tali kısımlarının bir yansıması idi - Yahudi toplumunun içinde komünizm de dahil ilerici ve radikal hareketlere bir çekim vardı. Ancak bu durum, "ari ırk" teorilerinde yansıtıldığı üzere altında delilik yatan dayanaksız abartılar, çarpıtmalar ve açıkça uydurmalar ile desteklenmişti.

Ancak a) Hitler'in programı Alman egemen sınıfının baskın kısımları tarafından ivedi bir şekilde uygulanabilir görülmüştü (kendileri Hitler'in tüm ari ırk ve antisemitik teorilerine inansalar da inanmasalar da) ve b) bu teorilerin ve programların kabulü berbat sonuçlara ve korkunç suçlara yol açtı - Holokost da dahil.[xi]

İhtiyacımız Olan: İnsanlığın Kurtarılması, Siyonizm Değil

Korkunç bir suç olan Holokost'a giden süreçte politik, ideolojik ve askeri faktörlerin büyük bir karışımı bir araya geldi. Burada özel sayıdaki tartışmayı genişleterek bunların bir kısmına değindik ve bazı faktörler ise hala bu makalenin kapsamının dışındadır.

Ancak Holokost'un temelini çerçeveleyen genel dinamik kapitalizm-emperyalizmin küresel hareketidir. Holokost küresel empreyalizmin işleyişi tarafından önceden belirlenmiş bir sonuç değildir ya da Alman emperyalizminin karşılaştığı durumun tek olası çözümü dahi olmayabilir. Ancak kendi isteklerini dayatmak için Alman emperyalist egemen sınıfının kabul ettiği ilkeler serisinin bir sonucudur -hem emperyalist düşmanlarıyla rekabetleri, hem de Sovyetler Birliği'ni ezme dürtüleri ile. Hitler'in bir virüs gibi yayılan antisemitizmi korkunç bir savaş için Alman "sivil cephesi" üzerinde birliktelik oluşturucu ve dayatıcı bir görev üstlendi, özellikle de 20 milyondan fazla ölüme sebep olan Sovyetler Birliği karşısındaki savaşta.

İsrail üzerine özel sayımızda vurguladığımız gibi, ABD ve "demokratik Batı" Holokost olmaktadır büyük ölçüde sessiz ve hareketsiz kaldı, Hitler'den kaçan Yahudileri topraklarına

almayı reddetti ve Sovyetler Birliği'ni haritadan silmekte Hitler'in kararlılığını paylaştı.

Bu ışıkta, Holokost -emperyalizmin büyük bir suçu- hiçbir şekilde Siyonizm'i meşrulaştıramaz. Siyonizm, özel sayımızın açıkça söylediği gibi, *emperyalizmin başka bir suçudur*.

Filistinli insanlar hiçbir şekilde Holokost ile ilgili bir sorumluluğa sahip değillerdi. Kendi yaşadıkları topraklardan teröristçe bir etnik temizleme ile sürülmeleri tamamen ahlaksız ve adaletsizcedir ve Holokost suçunu gündeme getirerek meşrulaştırılamaz. Holokost aynı zamanda İsrail'in Holokost'a sebep olan aynı sistem için küresel tetikçilik olarak süregelen rolünü de hiçbir şekilde haklı gösteremez.[xii]

Tüm baskının, her formuyla çözümü Siyonizm'in ısrar ettiği şekilde eziyet görmüş bir toplumun başka bir topluma eziyet etmesi ile olamaz. Bunun yerine, İsrail üzerine özel sayımızda vurguladığımız gibi, "Emperyalizm var olduğu sürece, ülkelerin ve toplumların büyük çoğunluğu, dünyanın küçük bir kısmını oluşturan egemen ülkeler tarafından ezileceklerdir. İnsanların baskıya karşı çıkması, bunu kabul etmeyi reddetmesi, buna karşı mücadele etmesi ve bunu yıkmak için çalışması önemli, değerli ve adildir ve açıkçası kesinlikle gereklidir. Fakat eğer bu başka toplumların hakları karşılığında bir ulusun hakları şeklinde bir çatışmaya dönerse, çabucak gericiliğe dönüşme yolunda ilerlemektedir. Herhangi bir şekilde ve herhangi bir topluma karşı hiçbir soykırımın olmayacağından en sonunda tamamen emin olabilmenin tek yolu -evet, tüm insanlığı kurtarmak için, daha azı değil- bizzat emperyalizmi yıkmaktır."

---

[i] Özel yayınlımızda iki farklı makalede, Sovyetler Birliği'nin Nazilerce işgalinde ölen insan sayısı bir makalede 24 milyon, diğerinde ise 28 milyon olarak verilmiştir. Bu sayıların ikisi de, ve aralarındaki sayılar ve buna yakın diğerleri de farklı tarihçiler ve farklı kaynaklar tarafından verilmektedir. Uzun, acımasız bir savaş, devasa sivil ölümleri, nüfusun içinde açlık, soğuk ve hastalıktan yaygın ölümler ve bugünün sofistike kayıtlarının eksikliği 2. Dünya Savaşı'nın o kısmında ölenlerin sayısını kararlaştırmayı zorlaştırıyor, ancak herkes kabul edecektir ki Avrupa'da II. Dünya Savaşı'ndaki ölümlerin büyük kısmı Sovyetler Birliği nüfusundandır. (bkz. wikipedia, "World_War_II_Casualtie

[ii] bkz. "Question: Does the Holocaust Justify the Dispossession of the Palestinian People?"

[iii] II. Dünya Savaşı'nda Fransızların Nazilere teslim olması ve Nazilerin Britanya'nın da teslim olacağı beklentisi Nazilerin Fransa'nın geniş koloni imparatorluğunu "miras alacakları" düşüncesine sahip olmalarına sebep olmuştur. Bu Nazilerin Avrupa Yahudilerini Fransa egemenliğindeki Madagaskar'a gönderme şeklindeki "Madagaskar Planının" altında yatan düşüncedir

[iv] ABD'nin Holokost'a suç ortaklığı hakkında belgeler için bkz. special issue of *Revolution*

[v] Nazi egemenliğindeki, Yahudilerin az sayıda olduğu ve Nazi diplomatlarının ve başkalarının Yahudileri toplayıp öldürmenin büyük negatif sonuçlar doğuracağı şeklindeki analizlerinin var olduğu bazı Batı Avrupa ülkeleri için -Norveç buna bir örnektir, fakat bu çok az sayıda Yahudi'yi etkilemiştir- bu ilkelere küçük değişimler yapılmıştır.

[vi] Günümüzde bile, krallar, kraliçeler, resmi devlet dinleri ve güçlü "Hristiyan Demokratik" partiler gibi feodal ve teokratik kalıntılar modern Avrupa'da politik yaşantının önemli bir kısmını oluşturmaktadır.

[vii] bkz "Martin Niemoller and the Lessons for this Moment," by Toby O'Ryan, *Revolution*, Oct. 30, 2005, revcom.us'ten erişilebilir.

[viii] Günümüzde evrim teorisini reddedenler Hitler'in ırk üstünlüğü "teorilerinin" Darwin'in evrim teorisine dayandığı veya bu teoriden türetildiği şeklinde iddialarda bulunmaktadır. Bunun tam tersi doğrudur - evrim teorisi ve gerçekliği ırk üstünlüğü teorisini çürütmektedir. Ardea Skybreak'in *The Science of Evolution and the Myth of Creationism: Knowing What's Real and Why It Matters* kitabında bahsettiği gibi "Evrimin ırklar hakkında bize öğrettiği temel şey tamamen farklı biyolojik ırklardan oluşan insanların olmadığıdır!" (Insight press, 2006, s.166). "Irk" olarak tanımlanan şey sosyal ve kültürel olarak tanımlanan kategorilerdir ve bu bağlamda anlamlandırılmışlardır, fakat insan türünün doğal ayrımları değildirler. Yakın tarihte ve günümüze kadar baskıcı güçler ten rengi, göz şekli gibi aslında gayet küçük önemde, tali karakterleri sosyal ırk sınıflandırmaları yapmak için kullanmışlardır -ki bunlara dayanarak toplumların korkunç sömürülerini savunup uygulayabilsinler. Irkların gerçek doğası hakkında daha fazlası için bkz. "Evolution, Racist? No Way! The Creationist Big Lie," *Revolution* Feb. 15, 2009, revcom.us'ten erişilebilir.

[ix] Pek çok Alman Yahudi bilim insanı Nazi Almanya'sından kaçmak zorunda kalmıştır ve ABD tarafından kabul edilmişlerdir -Hitler'den kaçan diğer Alman Yahudilerinin ABD'ye girişleri reddedilmiş olsa dahi. Bu bilim insanları ABD'nin Nazilerden önce atom bombasını geliştirebilmesinde bir faktör olmuşlardır.

[x] Örneğin Hitler'in devlet sekreteri, savaştan sonra Hitler'e karşı çıktığını iddia eden ve savaş sırasında Alman ordusunun en azından daha aktif biçimde Batı yanlısı taraflarıyla birkaç bağlantısı bulunan Ernst von Weizsäcker, Hitler'in en yakın destekçileri tarafından "nihai çözümü" tamamen kabul etmediği şüpheleri yüzünden Wansee Konferansı'na davet edilmemiştir.

[xi] Hitler'in antisemitizminin ve Holokost'un arkasındaki faktörlerin derinlemesine ve bilgilendirici bir incelemesi için bkz. *Why Did the Heavens Not Darken?* by Arno J. Mayer

[xii] Örneğin bkz. "The U.S. ... Israel ... and Crimes Around the World, *Revolution* özel yayını 4 Kasım, 2010.